RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 73.744 van 19 mei 1998
in de zaak A. 76.989/XII-842.

In zake : Marie-Rose WUYCKENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten A. MOMBAERTS, R. VANDEBROEK en J. MOMMAERTS,
kantoor houdende te LEUVEN,
J.-P. Minckelersstraat 19

tegen :

de stad LEUVEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20 A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marie-Rose WUYCKENS op 31 december 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 23 oktober 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven waarbij haar ongunstig-positieve evaluatie behouden blijft;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door Eerste Auditeur F. DE BUEL, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikkingen van 26 maart 1998, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 mei 1998;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. VANDEBROEK en P. LUYPAERS, die verschijnen voor verzoekster, en van Advocaat D. SOCQUET, die loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Verzoekster stelt dat zij sinds 22 jaar in dienst is van de stad Leuven. Sinds juni 1996 is zij aangesteld als waarnemend diensthoofd van de dienst jeugd, onderwijs en welzijn van het stadsbestuur, naar haar zeggen omdat zij in 1994 "omwille van het toenmalig gehanteerde puntensysteem" een bevordering tot "diensthoofd personeel" gemist heeft.

1.2. Blijkens het als afdeling 3 van de aanwervings- en benoemingsvoorwaarden van het stadspersoneel opgenomen "evaluatiereglement" (de artikelen 60 tot 84) is de periodieke evaluatie van de ambtenaar om de twee jaar verplicht. De ambtenaar krijgt dan de beoordeling "gunstig" (nodig om een hogere functionele weddeschaal te bekomen of om bevorderd te kunnen worden) of "ongunstig" in welk geval een onderscheid gemaakt wordt tussen het "voldoende functioneren" (geen hogere functionele weddeschaal of bevordering is mogelijk) dan wel het "onvoldoende functioneren" (twee opeenvolgende dergelijke evaluaties kan tot ontslag wegens beroepsongeschiktheid leiden).

Van de evaluatie vormt, blijkens artikel 69 van het statuut, het functioneringsgesprek een verplicht onderdeel. De evaluatie zelf verloopt volgens een stricte procedure vastgesteld in artikel 79 van het statuut.

1.3. Het blijkt uit het dossier niet dat verzoekster een functioneringsgesprek met één van haar beoordelaars zou hebben gehad of dat er een afsprakennota zou zijn opgesteld. Volgens de "procedure en planning", opgesteld door het stadsbestuur, had dit gesprek "uiterlijk op 30.11.96" plaats moeten vinden.

1.4. Op 17 mei 1997 wordt over verzoekster, in haar functie van waarnemend diensthoofd, een ontwerp van evaluatieverslag opgemaakt waarin zij "ongunstig negatief" beoordeeld wordt. Uit het dossier blijkt niet dat de twee beoordelaars voorafgaandelijk "onafhankelijk van elkaar" het beoordelingsformulier ingevuld hebben en vervolgens na deliberatie tot het ontwerp van evaluatieverslag gekomen zijn.

De beslissing van de beoordelaars is gesteld op een voorgedrukt formulier EVAL96/05, waarop de

beoordelaars hebben aangeduid welke beoordelingselementen voor de functie van verzoekster worden aangehouden. Voor de 10 criteria wordt verzoekster in 9 gevallen met een "C" bedacht ("kan voor dit criterium verbeteren, is een aandachtspunt") en in 1 geval ("effectiviteit van het geleverde werk") met een "D" ("voldoet voor dit criterium niet aan de verwachtingen"). De "beschrijvende evaluatie (motivering van de beslissing)" luidt als volgt:

> "- de effectiviteit van het geleverde werk is absoluut onvoldoende (gebrek aan controle vooraf op verslagen, voorstellen, ontwerp-besluiten vanwege de verschillende diensten die onder haar ressorteren).
> - De betrokkene heeft niet de inhoudelijke kennis, ervaring en rijpheid vereist voor de functie.
> - Inzet, creativiteit, assertiviteit, bezorgdheid voor de goede werking van de diensten die onder J, O en W ressorteren laten in het algemeen te wensen over.
> - Ook kennis, zakelijkheid en objectiviteit zijn niet van het noodzakelijke niveau".

Het ontwerp van evaluatieverslag wordt op 27 juni 1997 aan verzoekster ter kennis gebracht.

1.5. Op bevel van 30 juni 1997 van de secretaris wordt verzoekster met ingang van 1 juli 1997 "gemuteerd van de dienst onderwijs naar de dienst secretariaat" en daar, blijkbaar als "personeelsconsulente" in het administratief personeel van de sectie administratie, met bepaalde taken belast.

1.6. Op 4 juli 1997 schrijft verzoekster aan de stadssecretaris dat zij niet akkoord kan gaan met de ontwerpevaluatie. Zij vraagt om, met het oog op het te houden evaluatiegesprek, over "meer concrete informatie over de motivering" van de "in heel algemene termen opgestelde" beschrijvende evaluatie. In een tweede herinneringsschrijven van 19 augustus 1997 deelt zij mede dat, gezien de geringe samenwerking die zij met de secretaris gehad heeft, zijn visie over haar "alleen

(maar kan zijn) opgebouwd op informatie uit tweede rang".

De brief vervolgt:

> "Ik ben ervan overtuigd dat u verkeerd bent ingelicht. Indien u mij de feiten meedeelt waarop uw oordeel stoelt, kan ik u deze wellicht nader verklaren. U ontneemt mij echter het grootste deel van mijn kansen op verdediging indien u mij deze informatie onthoudt.
> Het welzijn en de motivatie van uw personeel en de rechtvaardigheid van het systeem moeten u toch de inspanning waard zijn mij te antwoorden."

1.7. Op 27 augustus 1997 wordt verzoekster uitgenodigd voor het door artikel 79, vierde lid, van het statuut, voorgeschreven evaluatiegesprek. Het heeft plaats op 5 september 1997.

Op het einde van het gesprek -waarvan geen neerslag in het administratief dossier berust- formuleren de twee beoordelaars de eindevaluatie "ongunstig positief". Verzoekster ondertekent onmiddellijk voor kennisneming van dat besluit.

1.8. Verzoekster dient op 11 september 1997 het in artikel 82, § 1, van het statuut voorgeschreven administratief beroep in bij het college van burgemeester en schepenen. Zij motiveert haar beroep als volgt:

> "(...)
> 1. volgens artikel 70 van het administratief statuut (...) heeft elk vastbenoemd personeelslid minstens één functioneringsgesprek met één van zijn beoordelaars (...). Dit gesprek heb ik nooit gehad.
> 2. De informatie waarop mijn beoordeling steunt is volgens mij éénzijdig en van subjectieve aard.
> 3. in de motivering van de beslissing werden geen concrete feiten vermeld, enkel vier zinnen algemeenheden waar ik mij absoluut niet kan in terugvinden.
> (...)".

1.9. Verzoekster verschijnt op 23 oktober 1997 voor het college van burgemeester en schepenen. Haar

raadsman legt er een uitvoerige nota met opmerkingen neer waarin hij aanvoert dat de beroepen beslissing genomen is met schending van artikel 70 (geen functioneringsgesprek) en 76 (ontbreken van essentiële gegevens in het evaluatiedossier) van het personeelstatuut, dat de ontwerpevaluatie zowel als de eindevaluatie de formele motiveringswet schendt en dat de eindevaluatie genomen is met miskenning van beginselen van behoorlijk bestuur doordat zij nooit verwittigd is van "enig disfunctioneren" en doordat de dossiers onvolledig of minstens ontoereikend waren. Hij verzoekt het college van burgemeester en schepenen het dossier te onderzoeken en de eindevaluatie te hervormen tot "gunstig".

1.10. Op 23 oktober 1997 neemt het college van burgemeester en schepenen dan de beslissing waarvan thans de vernietiging wordt gevorderd.

Zij luidt als volgt:

"Burgemeester en schepenen,

Gelet op afdeling 3 - onderafdeling 10 van de aanwervings- en benoemingsvoorwaarden van het ambtenaren- en beamtenpersoneel, vak-, meerster- en dienstpersoneel vastgesteld door de gemeenteraad in zitting van 18 april 1994 en de latere wijzigingsbesluiten;

Gelet op het schrijven van 11 september 1997 van mevrouw Marie-Rose WUYCKENS, personeelsconsulent - dienst secretariaat, waarin zij beroep instelt tegen het resultaat van de periodieke evaluatie, zijnde ongunstig positief;

Gelet op het feit dat betrokkene op 05 september 1997 de eindevaluatie ontving;

Gelet op de inhoud van het evaluatiedossier;

Gehoord de betrokkene, haar raadsman meester Romain VANDEBROEK en de beoordelaars;

Gelet op de ter zitting uitgedeelde documenten (nota van meester VANDEBROEK en dankbrieven ter gelegenheid van de mutatie van mevrouw WUYCKENS van Jeugd, Onderwijs en Welzijn naar Secretariaat);

Gelet op de bespreking die het college aan dit beroep tegen de uitslag van de evaluatie heeft gewijd;

Aangezien het beroepsorgaan binnen de dertig kalenderdagen na ontvangst van het beroepschrift uitspraak moet doen (bij ontstentenis van uitspraak binnen de gestelde termijn wordt de beslissing geacht gunstig te zijn voor het personeelslid);

Bij geheime stemming met 5 stemmen vóór en 3 stemmen tegen, op 8 geldige stembriefjes;

B E S L I S S E N

Artikel 1.
Na onderzoek van het dossier en na de verschillende partijen gehoord te hebben en om uitleg te hebben gevraagd, handelend als beroepsorgaan, de evaluatie van mevrouw Marie-Rose WUYCKENS ongunstig positief te behouden.
Artikel 2.
Een afschrift van deze beslissing in beroep wordt aan de belanghebbende en de beoordelaars betekend binnen de vijftien kalenderdagen.
(...)".

Die beslissing wordt, in weerwil van het bepaalde in artikel 84, derde lid, slechts op 12 november 1997 ter kennis van verzoekster gebracht.

2. Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting de ontvankelijkheid van het beroep betwist; dat zij uiteenzet dat verzoekster de evaluatie "ongunstig positief" heeft bekomen maar dat die beslissing voor haar geen negatieve gevolgen insluit aangezien zij alleen voor gevolg heeft dat verzoekster geen aanspraak kan maken op de indeling in een hogere weddeschaal of op bevordering, waarop zij hoe dan ook geen recht kan doen gelden;

2.2. Overwegende dat het belang van verzoekster bij de vernietiging van de beslissing waarbij zij ongunstig positief geëvalueerd wordt buiten kijf staat; dat immers de verwerende partij zelf aanduidt welke gevolgen die evaluatie voor haar heeft, met name dat zij niet ingedeeld kan worden in een hogere weddeschaal en dat zij geen aanspraak kan maken op een bevordering zolang die ongunstige evaluatie niet in een "gunstig" is omgezet; dat verzoekster in geval van vernietiging van de bestreden beslissing een nieuwe kans krijgt om voor dezelfde evaluatieperiode gunstig beoordeeld te worden;

3.1. Overwegende dat verzoekster in het derde middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel; dat zij uiteenzet wat volgt: de ontwerp-evaluatie bevat een motivering die vaag en algemeen is en geen geconcretiseerde gegevens bevat; de eindevaluatie is zelf niet gemotiveerd, neemt dus de motieven van de ontwerpevaluatie over maar wijzigt, zonder dat daarvoor consistente redenen worden aangevoerd, het besluit "ongunstig negatief" in "ongunstig positief"; de bestreden beslissing zelf doet vervolgens niets anders dan verwijzen naar het onderzoek van het dossier en naar het horen van de partijen; dat "is een opeenstapeling van holle beweringen die geenszins van aard zijn de bestreden beslissing in rechte en in feite te dragen" en die haar niet toelaten te achterhalen waarom de evaluatie ongunstig positief behouden bleef en waarom haar omstandige argumentatie van tafel geveegd werd;

3.2.1. Overwegende dat de ontwerpevaluatie een motivering bevat van de beslissing van de beoordelaars op dat ogenblik;

Overwegende dat die motivering, sub 1.4. weergegeven, onpersoonlijk en in algemene bewoordingen gesteld is, d.w.z. dat zij niet toegespitst is op concrete gegevens -minstens bij wijze van voorbeeld- over de wijze waarop verzoekster in haar functie van waarnemend diensthoofd gepresteerd heeft; dat ook de daaraan voorafgaande schematisch opgestelde beoordeling van verzoekster op een aantal bijzondere criteria evenmin concrete informatie bevat, terwijl nochtans het standaardformulier ten aanzien van elk criterium een rubriek "opmerkingen" toelaat;

Overwegende dat, teneinde niet in een overdreven formalisme te vervallen, een dergelijke motive-

ring toch als voldoende kan worden beschouwd op voorwaarde dat het administratief dossier van de zaak er blijk van geeft dat de betrokken ambtenaar wist op welke concrete gegevens de beoordelaars zich hebben gebaseerd om hun eindoordeel over hem gestalte te geven; dat het administratief statuut dat in de stad Leuven van toepassing is daarvoor trouwens een geëigend instrument heeft ingevoerd, met name het als een verplicht onderdeel van de evaluatie te houden functioneringsgesprek van de ambtenaar met één van zijn beoordelaars en de op grond daarvan geredigeerde afsprakennota;

3.2.2. Overwegende dat in dit geval niet aangetoond wordt dat dergelijk functioneringsgesprek gevoerd is; dat het bewijs van zulk een gesprek en de ermee verbonden afsprakennota nochtans had kunnen verduidelijken op welke punten reeds in het verleden van verzoekster een grotere aandacht was gevraagd en waarom haar dat nu, bij de beoordeling van haar prestaties, als een "aandachtspunt" (negen keer de quotering "C") werd aangerekend;

Overwegende dat ook niet blijkt dat op een andere wijze -d.w.z. buiten het functioneringsgesprek in het kader van de evaluatieprocedure- ooit met betrekking tot concrete dossiers aan verzoekster medegedeeld is dat haar prestatie onvoldoende of voor verbetering vatbaar was en op welke punten, waaruit dan zou kunnen afgeleid worden dat verzoekster in staat is geweest de algemene formulering gehanteerd in de ontwerpevaluatie te begrijpen; dat in die omstandigheden verzoekster terecht wijst op de te algemeen gestelde motivering van de ontwerp-evaluatie;

3.2.3. Overwegende dat het administratief dossier van de zaak niet toelaat de algemeenheid van de motivering van de ontwerp-evaluatie met concrete gegevens te onderbouwen; dat in het verder verloop van de evaluatieprocedure -en zulks niettegenstaande het feit dat

verzoekster van meet af aan heeft gewezen op de leemten ter zake in haar dossier- die concrete onderbouw van de beslissing van de twee beoordelaars niet aan de oppervlakte gekomen is; dat zelfs de vraag rijst of die concrete onderbouw wel bestaat aangezien de beoordelaars bij het vaststellen van de eindevaluatie na het houden van het evaluatiegesprek zonder meer hun conclusie hebben veranderd van ongunstig negatief in ongunstig positief; dat, indien zij toen van oordeel waren dat aan verzoekster genoegdoening kon gegeven worden, de vraag open blijft waarom zij haar niet volledige genoegdoening, te weten een beoordeling "gunstig", konden geven; dat tenslotte ook uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het college van burgemeester en schepenen, ingaande op de nochtans uitvoerige en, gelet op de informatie waarover hij op dat ogenblik beschikte, precieze bemerkingen waarvan verzoekers raadsman hem kennis had gegeven, de zaak zelf ten gronde bestudeerd heeft, dat het de argumenten van verzoekster ontmoet heeft en dat het op grond van een eigen redengeving gesteund op het desgevallend door hemzelf aangevulde dossier een eindbeslissing heeft kunnen nemen; dat het middel kennelijk gegrond is;

4.1. Overwegende dat het kennelijk gegrond bevinden van het derde middel en de daarop gesteunde vernietiging van het bestreden besluit, tot gevolg heeft dat de vordering tot schorsing zonder voorwerp wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 23 oktober 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven waarbij de ongunstig-positieve evaluatie van Marie-Rose WUYCKENS behouden blijft.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien mei 1900 achtennegentig, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **A. VANDENDRIESSCHE.**